

цѣлуни за да я одушевли; но тя си възвываше глава-та, и бѣгаше треперишкомъ камъ майка си; смутявашеся злополучна-та отъ братове-те си милванія. Павелъ не можеше да проумѣе таковы новы и своенравны мечты: Зло-то недохожда само.

Едно отъ лѣта-та, кон-то опустошаватъ отъ время на время мѣста-та, кон-то са между тропицы-те, приведе тука всякаквы вреди. То ся случи край совершение-то на Декемврія, когда солнце-то като преминува козерога горещи три седмицы Французскій островъ, като излива по отвѣсъ пламени-те си. Южный вѣтръ, кой-то владѣе тамъ презъ всичка-та почти година, не вѣеше вече. Големи вихрушки прахъ вдигахася надъ пугища-та и ся застояваха на воздуха. Земля-та ся цѣнеше отъ вредомъ, трава-та гореше, горещи испаренія излизаха отъ ребра-та на планины-те, и по вече-то имъ рѣки бѣха присѣкнали. Никой облакъ не приходаше отъ камъ морето; пари само русочервени вдигахася денемъ отъ поверхность-та му; и ся виждаха като огнени пламени край солнечно-то засѣданіе. Не преносяше нито ноцъта нѣкоя мала роса въ горящата атмосфера. Кругъ